

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. I. Odium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

proximè potentiam ad actus bonos moraliter conformes, nimirum legi, & recte rationi, & propterea dignos pœna, vel prœmio.

19. *Quæritur, quanam sint peccata opposita Spei Theologica?*

Resp. Sequentia. Hæresis, Apostasia, blasphemia hæreticalis, omisio actus fidei, & lectura librorum prohibitorum, hæresim continentium, vel de Religione tractantium: *vid. sup. cap. 3. & lib. 2. capit. 4.*

20. *Quæritur, quanam sint peccata opposita Spei Theologica?*

Resp. Duo, præsumptio & desperatio, de quibus supra cap. 1. num. 19. & 20.

21. *Quæritur, quanam sint peccata opposita Charitati Theologica.*

Resp. Plura, Odiū, Acedia, Invidia, Discordia, Contentio, Rixa, Seditio, Schisma, Scandalum, & Bellum: *vid. lib. 2. cap. 8. & cap. 28.*

§. I.

Odiū.

22. *Quæritur, Quid sit odiū?*

Resp. Est actus, quo volumus alicui malum, quia malum ipsius est, quod ex charitate tenemur non velle ipsi. Solet hoc evenire, vel per tristitiam de bono, quod actu obtinet, vel per gaudium, & delectationem de malo, quod habet; vel per desiderium, quod illi adveniat malum, quod non habet, & privetur bono, quod habet. Tristor, quod Petrus sit dives, non quia divitiis abutitur, quia tunc tristitia esset de malo usu) gaudeo de ipsius occasione: desi-

dero jacturam illius famæ, vel facilitatum, aut non esse, vel esse sub arumnis; aut hæc ipsi adveniant, cooperor; odio habeo Petrum. Sicut per oppositum, ipsum amo, cum volo ei bonum sive, quod habet, gaudento, quod illud habeat, & cooperando, si opus est, ut conservetur semper; sive, quod non habet, optando illud ipsi.

23. *Quæritur, An Deus possit odio haberi?*

Resp. Affirmativè à creatura depravata voluntatis. Habetur ex Scriptura pluribus in locis: *Joan. 15. Oderunt me, & Patrem: Psal. 138. Nonne omnes, qui te oderunt, Domine, oderam. Quæ sint factis. Peccatoribus displicet, quod Deus pœnas peccatis infligat, & ea prohibeat; sub qua ratione eum apprehendunt sibi disconvenientem, & sub ea odio habent, ac optant eum non esse, licet revera non sit malum, quod castiget, nec quod possit castigare, tamen secundum affectionem comodi est malum castigare. Ceterum propter se præci de odio non potest haberi quia in ejus natura nihil, nisi infinitè amabile reperitur. Ponceius *Theol. disp. 33. num. 1.**

24. *Quæritur, Quanam sit differentia inter odiū inimicitia, & illud abominationis?*

Resp. I. Est, quia odiū inimicitia est odiū personæ, quæ nobis displicet, & cui propterea volumus malum, ut malum illiusest. Illud verò abominationis, est aversio quædam à persona propter qualitatem, vel defectum in ipsa existentem, ex qua aversione sequitur, ut nec placeat ejus conversatio, nec præsentia. Quia discipulo displicet, & nolle disciplinam,

plinam, ac correctionem Magistri, à Magistro fugit, ejusdemque presentia sibi grata non est. His videas, quod odio habetur potius correctio, quam persona. Et idè odium abominationis solet dici, etiam odium qualitatis. Sed cavendum est, ne crescat in odium personæ.

Secunda est, quia odium abominationis erga homines, non semper est peccatum, & potest compati cum charitatis amore; nam ipsos peccatores, quos, ut tales detestamur, & quorum presentia nobis displicet, possumus amore charitatis amare, desiderando ipsis bonæ gratiæ, & gloriæ. De isto odio Psal. 138. dicitur, *nonne, qui te oderunt, Domine, oderam: & infra: perfecto odio oderam illos.* ubi August. *quid est perfecto odio? Oderam in eis iniquitates eorum.* Hoc est perfecto odio odisse, ut, nec propter vitia homines oderis, nec vitia propter homines diligas, & infra: *quomodo ergo in eis implebit. & quod ipse dixit, nonne eos, qui oderunt te, odjabui? Et quod Dominus præcepit, diligite inimicos vestros? Quomodo implebit hoc, nisi illo perfecto odio; ut hoc in eis oderit, quod iniqui sunt, hoc diligat, quod homines sunt?*

Dixi erga homines, quia, erga Deum, est per se, & intrinsece malum, ac mortale, cum in Deum nulla possit cadere imperfectio, ob quam abominatione, vel odio dignus sit.

Illud verò inimicitia, seu personæ, si vè in Deum, si vè in proximum est per se, & intrinsece malum, & ex genere suo mortale; & est omnium maximum, quia opponitur virtuti Charitatis, de qua maximum mandatum habemus, juxta illud.

Matth. 22. *Diliges Dominum Deum tuum, &c. hoc est maximum, & primum mandatum.*

Odium in Deum, nisi excuset inadvertentia, semper est mortale; nec parvitas materiæ excusat ex dictis *lib. 2. c. 5. num. 12.* Illud verò in proximum semper est mortale, si sit cum plena advertentia, & non excuset parvitas mali optati. Vid. *loc. cit. cap. 8. num. 19.*

§. II.

Acedia, & Invidia.

DE acedia satis dictum est, *lib. 2. cap. 28. nu. 42.* Est ex genere suo mortale, quia est contra charitatem, quæ ad Deum suos obligat sub mortali.

25. *Quæritur, Quid sit invidia?*

Resp. *Est dolor, seu tristitia de bono proximi, quod est, vel apprehenditur diminutivum propria excellentia: vel, est gaudium de malo alterius, in quantum per illud augetur propria excellentia, & illa proximi diminuitur.* Quapropter, ut dolor, & tristitia de bono alterius sit invidia, exigitur, quod concipiatur ex hoc motivo, quia nimirum est, vel apprehenditur, ut diminutiva propria excellentiæ: V. G. Mallem Petrum cedere Prælatura, ne ego subeam imminutionem meæ excellentiæ. Sic, ut gaudium de alterius malo spectet ad invidiam, necesse est, ut concipiatur, tanquam augmentum propriæ extimationis, vel quia ex eo proximus non pluris extimatur, quam ego.

Est ex genere suo mortale, quia opponitur charitati, qua teneor non habere aut